

S druge strane iglenog uha je blažena sloboda i ti si tamo dospio, kada se u svakoj situaciji, radosnoj, ili punoj patnje, doživljavaš kao blaženstvo.

Onda je za tebe sav život postao tvojim vlastitim, beskonačnim prostorom; Jedno s tobom - i ti si se za sebe i druge preobrazio u sunce.

Tada živiš kao na vječnom odmoru, koji donosi stalno nove radosti, bezvremene, neopterećene dane i godine, u kojima ne misliš ni na što drugo, osim na ono što te raduje, ne moraš misliti ni na što drugo, osim na ono što si već od djetinjstva želio.

Zahvalan životu gledaš natrag, na uski put, kojim si dosegao cilj, i znaš koliko je bilo potrebno, naročito u teškim situacijama, iskušati tvoju sposobnost, da sve promatraš 'kao da je ništa' i da hoćeš samo jedno. Ali sada znaš i otkuda ti je došla pomoć, tako da si se mogao odvažiti napustiti 'široke puteve', sa svim njihovim tobožnjim važnostima i umjesto toga se u tihom povjerenju početi penjati, strpljivo, istrajno i postepeno, iz dana u dan osvještavati ono jedno, ostavljati strahove i želje, da bi se na kraju približio tajni, koja se nalazi u tebi.

Razumije se da ti je za to bilo potrebno nadvladati neke sklonosti, riješiti neke zaplete, naći svoju mjeru, da sve što je moguće pojednostaviš i da ne izgubiš sebe. Kako bi drugačije ostao na putu i ispunio dnevne obaveze, onako kako to neophodnost od tebe zahtijeva? Jer kako bi drugačije našao sebe prije svega, kako bi došao do svog JA, svog određenja, svog jedinog, na koje se možeš pozvati, kada se više ništa drugo ne računa? - ni: što značiš drugima, ni pozicije, posjedi, kao ni svi stari spisi za koje se možda još uvijek držiš, a koji će opet kao neki provizorij postati zastarjeli...Što ostaje nakon svega toga? Promisli, do posljednjeg temelja i osjeti:

„I ako si stekao veliko svjetsko bogatstvo,
pusti svijet, to nije ništa.
I ako si izgubio veliko svjetsko bogatstvo,
pusti svijet, to nije ništa.
Prijeđi preko patnje i užitaka,
pusti svijet,
to nije ništa.“

Nađi tu konačnu mudrost, mudrost nadmoćnog, koji sve otpušta i stoga je opušten, koji se može učiniti tako malim, da živi još samo u trenutku. Mudrost onoga koji uvijek u ovdje - i- sada, jasnog cilja, kroz iglene uši nalazi vrata u slobodu, koji ništa više neće, osim živjeti stvarnost bitka, koji ne poznaje smrt.

Albert Grohs
(www.zielklar.at)

Izvor: www.boyinra.info

